

Remember my name

Direcció i guió: Elena Molina **País:** Espanya **Durada:** 76 min **Any:** 2023 **Gènere:** Documental **Interpretació:** Documental **Música:** Sara Fontán, Edi Pou **Fotografia:** Juan Meseguer Navarro **Distribuïdora:** Boogaloo **Estrena a Espanya:** 24/11/2023
Apta per a tots els públics
Versió original en espanyol

SINOPSI

Després de creuar la tanca de Melilla des del Marroc, Ihsen ingressa al centre d'acollida de monges per a menors no acompanyades, on també hi viuen Àsia i Múnia. Hamza fa 18 anys i ha d'abandonar el centre per a nois. Tots van arribar sols a Melilla, però han trobat una nova família: el grup de dansa NANA. Després de mesos de treball dur, la companyia és seleccionada per participar en el programa de televisió Got Talent, però el somni televisiu s'esvaeix de sobte en tornar a trepitjar Melilla. (FilmAffinity)

CRÍTICA

15/11/2023 - Elena Molina s'acosta amb humanitat a les històries de vida d'un grup de menors migrants en el seu documental

Un grup de nens i adolescents (o les dues coses alhora) estan a punt de sortir a l'escenari per començar una actuació musical en què ells seran els protagonistes. Aquests mateixos nens i adolescents creuen la tanca de Melilla des del Marroc. Aquests moments obren **Remember my name**, l'últim llargmetratge documental d'Elena Molina, estrenat a la passada edició del Festival de Màlaga –on es va alçar amb la Biznaga de Plata Premi del Públic [...]

El documental relata la realitat quotidiana durant cinc anys d'un grup de menors migrants a Melilla. Ihsen ingressa a un centre d'acollida de monges per a noies menors no acompanyades, on també viuen Àsia, Mounia i Nuhaila. Hamza aviat farà 18 anys i haurà d'abandonar el centre d'acollida per a nois on viu. Tots ells van arribar sols a la ciutat, però allà també hi han trobat una altra mena de família: la companyia de dansa NANA, amb la qual han estat seleccionats per participar al programa de televisió Got Talent. A partir d'aquí, la pel·lícula explica les històries d'adolescència d'aquest grup de menors i l'enfrontament a l'adulthood en complir els 18 anys, el xoc entre els mons on viuen, la duresa i la incertesa del futur a què s'hauran d'enfrontar, les relacions entre ells i la importància d'aquests llaços en la seva educació sentimental.

Tot això es narra amb naturalitat, senzillesa i sensibilitat, de forma realista, des del punt de vista d'una càmera amiga que s'uneix al grup d'adolescents protagonistes per reflectir les seves realitats des del costat, apropant-s'hi, acompanyant-los en la seva quotidianitat i escoltant-los en les seves converses, des dels assajos de ball fins a quan practiquen esport, van a la platja o a la perruqueria. Fugint del sentimentalisme fàcil que podria donar-se en aquest tipus d'històries, amb humanitat, lluny d'estereotips i judicis fàcils (en cap moment no es culpabilitza ni estigmatitza les famílies dels menors), el documental aprofundeix així en la intimitat dels seus protagonistes, en el seu món emocional, en les seves preocupacions, les seves inquietuds, els seus anhels, els seus somnis, en allò que són ara, com han arribat fins aquí, i en allò que voldrien ser demà, com es veuen en un futur. També és interessant com s'utilitza el món de la dansa per jugar amb aquesta metàfora que inicia la pel·lícula, amb el paral·lelisme entre entrar a l'escenari i en la vida adulta en arribar a la majoria d'edat, i, així, parlar dels abismes a què s'enfronten de diferents maneres: quan arriben sols a un lloc desconegut després de creuar la tanca, el dia que han d'abandonar el centre i buscar-se la vida fora i els nervis abans de començar un espectacle ple de gent i càmeres.

Remember my name no és una pel·lícula d'uns menors no acompanyats (els anomenats "menas"), sinó de les persones que hi ha darrere aquesta col·lectivitat. A través de les possibilitats que ofereix el documental, des d'una mirada íntima, apropant-se amb humanitat als personatges, a les seves històries de vida, Elena Molina aconsegueix donar-los presència (que no veu, que ja en tenen), mostrar qui són, que cada un té un nom, que són algú més enllà del lloc comú on se'ls classifica.

Júlia Olmo – cineuropa.org